

tallet tror, altsaa, at Forforslaget i denne Skikkelse ikke vil, være egnet til at fjerne den Misforholdelse, som paastaas at være tilstede, men, at det Høieste, den kan gjøre, vil være at flytte Misforholdelsen over paa den modsatte Side. Efter vor Mening er det derfor, baade kloge og forsigtigt at blive ved i det Spor, hvori vi engang ere komne, og saa, gaa frem med smaa, men sikre Skridt, i Stedet for at tage et stærkt Tilløb, som maasse vil udsætte os for, at vi baade med Skam og Tab maa vende om paa Hjulveien. Det er disse Betragtninger, som have ledet Mindretallet til at stille sit Forslag, og naar vi have indskrænket dette til kun at gjælde for Sogne- og Amtsråad, er dette nærmest grundet i, at vi ikke have et saadant Kjendskab til Forholdene i Kjøbstæderne, at vi have drifvet os til derom at fremsætte bestemte Forslag. Dertil kommer, at vi maa anse det for meget tvivlsomt, om der overhovedet i Kjøbstæderne er Trang til en saadan Udvidelse, af den kommunale Valgret; i alt Fald have vi ikke set, at den Kommision, som var nedsat for at undersøge Kjøbstædernes Forhold, har fremsat noget Forslag i denne Retning; men det er jo en Selvfølge, at, hvis andre ærede Medlemmer, som ere kjendte med disse Forhold ville stille Forslag om at udvide Loven ogsaa til Kjøbstæderne, skal dette ingen Hindring møde fra vor Side. Vort Forslag gaar, som det vil ses, ud paa at udvide Valgretten til Sogneraadene fra $\frac{1}{5}$ til $\frac{2}{5}$ for dem, som skulle vælge Sogneraadets Flertal, og dette er en meget betydelig Udvidelse, idet man ikke blot opnaar, hvad der blev fremhævet af den ærede Ordfører, at alle Gaardmænd i de fleste Kommuner faae Valgret til at vælge denne Del af Sogneraadet, men ogsaa, at der bliver taget en betydelig Del af Husmændene med, i det Mindste i alle de Kommuner, hvor jeg har haft Leilighed til at blive kjendt med Forholdene. Forslaget er altsaa ingenlunde saa farligt, som den ærede Ordfører fremstillede det; det er ikke, som han fremhævede, et meget bondearistokratisk Forslag, nei, det er tværtimod et meget liberalt Forslag, og hvis det indeholder nogen Fare, er det kun den, at det behandler de mindre Statterdere paa en saa hensynsfuld

Maade, at det derved bliver skiftet til, at vinde større Tilslutning baade i og udenfor Rigsdagen, end den ærede Ordfører ønsker. Naar vi have begrænset Valgretten for de større Statterdere saaledes, at de kun komme til, at vælge Flertallet, men derimod ingen Valgret faae for Valg af Mindretallet, saa have vi troet, at vi netop derved imødekømt de Ønsker og Fordringer, som tidligere ere fremkomne om dette Forhold, og jeg skulde tage meget feil, om ikke den ærede Ordfører tidligere har lagt en særdeles stor Vægt paa, at nu den ene $\frac{1}{3}$ af Valgerne har Ret til ikke alene, at vælge Flertallet, men atter har Valgret, naar Sogneraadets Mindretal skal vælges. Dette er nu fjernet ved vort Forslag, og vi havde som sagt netop troet, at det derfor vilde blive modtaget med saameget større Paaskjønnelse. Med Hensyn til Valget af Amtsråadet gaar vort Forslag, aldeles i samme Retning, idet Forslaget udvider Valgretten for dem, som vælge Amtsraadets Flertal, til det Dobbelte af, hvad hidtil har været Tilfældet og vi havde ogsaa ventet, at dette vilde have mødt nogen større Paaskjønnelse end den, som den ærede Ordfører synes at ville yde det. Jeg skal ikke for Tiden søge nærmere, at begrunde dette Forslag, thi Enhver især vil nok kunne dømme, om, hvilken Indflydelse de ville faae i det praktiske Liv. Jeg skal kun til Slutning bemærke, at Alle de, som mene, at det er ønskeligt snart at faae en Forandring i disse Forhold, bør stemme med det Mindretal, hvortil jeg hører, thi derved opnaas dog en Mulighed for, at det kan ske. Alle de, som derimod mene, at det ikke har nogen overdreven stor Hast med at gjøre Forandring i saa Henseende, vil jeg tilraade at stemme enten med Flertallet eller med det andet Mindretal, thi jeg tror, at det vil have samme Indflydelse paa Sagens Udfald, hvilken af disse to Veie man end følger. Naar man tager Fortiden til Læremester, for Fremtiden kan man omtrent sige sig selv, hvorledes Landsstinget vil tage fat paa Loven, hvis den kommer ind i dette Thing i den Skikkelse, som Flertallet foreslaar, medens det dog nok var et Forsøg værdt at se, hvorledes man vil tage denne Sag, hvis den kommer ind i Landsstinget i den Skikkelse, som Mindretallet fore-